

idet jeg særlig skal pege på de for mange større skolevæsenere foreliggende udførlige og dygtigt udarbejdede undervisningsplaner. Det forekommer mig dog rimeligt for nogle fags vedkommende at fremhæve enkelte ting, som bør erindres ved et senere mere omfattende arbejde med denne afdelings undervisningsplaner.

Dansk:

Der bør lægges megen vægt på opøvelsen af elevernes læsefærdighed, og en systematisk og meget grundig træning i ortografi og tegnsætning må finde sted gennem alle klasser, så eleverne ved skolegangens ophør er i stand til at skrive korte meddelelser, breve og referater fejlfrit.

Regning:

Træningen i det elementære stof må have en fremskudt plads gennem alle klasser, så virkelig sikkerhed og hurtighed i de fire regningsarter med hele tal, decimalbrøk og simple almindelige brøker opnås. Regningsarter som forholdsregning, gennemsnitsberegning, delingsregning, areal- og rumfangsberegning trænes grundigt med simple opgaver hentet fra det praktiske liv. Der bør lægges *megen vægt* på forståelsen af og regning med procenter.

Skrivning:

En enkel, klar og let læselig håndskrift må være indøvet, og der bør lægges vægt på indøvelse af god orden med *alle* skriftlige arbejder.

Historie:

Historieundervisningen må samle sig om de vigtigste perioder i Danmarks- og verdenshistorien, og der må især lægges vægt på den nyeste tids historie *under folkestyret*. I de ældste klasser arbejdes der med emner fra samfundslæren.

Geografi:

Sikkerhed i det vigtigste navnestof må tilstræbes, og de afsnit af den almindelige geografi, som er nødvendige for forståelsen af de geografiske forhold, behandles udførligt. I de ældste klasser arbejdes der med erhvervsgeografi, herunder særlig Danmarks og det øvrige Nordens.

Naturhistorie:

Kendskabet til og interessen for dansk dyre- og planteliv søges fremmet, og forhold, som er af betydning for dansk erhvervsliv, behandles udførligt.

Naturlære:

De almindelige fysiske og kemiske forhold behandles som grundlag for forståelsen af de tekniske hjælpemidler i vor tids industrielle samfund; de mange risikomomenter må fremdrages.

Fremmedsprog:

Der bør gives enhver elev i hovedskolen adgang til at deltage i undervisningen i eet fremmedsprog. I undervisningen skal der lægges særlig vægt på samtale på det fremmede sprog. Eleverne skal opleve, at det fremmede sprog er et redskab, hvorved der kan skabes kontakt med andre mennesker.

Loven åbner vide rammer for tilrettelæggelse af en undervisning, som kan imødekomme ethvert lokalt behov, og da ministeriet som hidtil vil være interesseret i at yde al nødvendig bistand ved planlægningen af de forskellige liniers undervisning — jeg tænker her særligt på den hjælp, som kan hentes fra Erhvervenes skoleudvalg, ministeriets kontakt med handelsministeriet og de allerede etablerede forsøgsudvalg —, er det min overbevisning, at der kan skabes en hovedskole, som i høj grad vil kalde på eleverne, og som kan forvente at opnå forældrenes og erhvervenes støtte.

Jeg ønsker til sidst at minde om formålet med folkeskolens undervisning, således som det gentagne gange er udtrykt i love og bekendtgørelser. Skal folkeskolen og hermed en hovedskoles praktiske afdeling blive en skole, hvor det opdragende og karakterdannende kan gå hånd i hånd med indlæren af kundskaber og færdigheder, må fag som kristendomsundervisning og dansk litteratur fortsat have en fremskudt plads. Børnene skal blive dygtige, men de skal først og fremmest blive mennesker, som kan samarbejde med andre, og som kan leve i et samfund med andre, også med dem, som har et andet livssyn. I 1814 satte man som mål bl. a., at børnene skulle blive gode